

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita & Rebus gestis P. Petri Canisii, De Societate Jesv,
Commentarii**

Sacchini, Francesco

Ingolstadii, 1616

Cura præparandi se ad mortem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41515

stituto tempore librum absolui posse. At Pater negavit opus esse quicquam prætermittere, sed commode omnia perlectum iri: atque adeo euenit, vt nulla re prætermissa, nulloq; die intermissa lectione (tam constans in recte cœptis, amanq; sanctorum erat) biduo ante eius mortem ad libri umbilicum perueniretur.

Cura præparandi se ad mortem.

Vbi Domini sacer aduentus adfuit, multa cū sociis collocutus de vtili præparatione ad Christum excipiendum, de morte, diuinisq; iudiciis, quanquam videbatur multo ei melius factum, valdeq; defederat tumor, aduocauit ad se valetudinario præfectum Patrem, & his verbis affatus est. Mi Pater gratias ago Deo, quod res in hunc locum deducta est: & breui futura est immutatio mea. Proinde obnixè tuam Reuerentiam precor, vt operam des, quo cuncta recte, ordineq; fiant: atq; ego comparem me; & res componam vti oportet. Inde per languoris nonnullam alternationem sancti Thomæ Apostoli peruigilium attigit. Eo die meliuscule habens è strato surrexit, vt consuetas preces exequeretur: inclinato iam die socio adiuuante vespertinam B. Virgini psalmodiam exequutus, vt parum per solus relinqueretur, rogauit:

gavit: eaq; impetrata solitudine, aliquanto tempore perseueravit in meditatione, dulcique cum Deo congressu. Sub ea tanquam omni perfunctus officio, Nunc tandem, inquit, tempus est, vt decumbam. Dum autem vestes exuitur; repentinus pavor, ac terror incessit, & grauissimis premi coeptus angustiis. Illico accito confessario, tum etiam Rectore Confessionem peregit, vtq; coram pro se eodem loco psalmi, qui Pœnitentiæ dicuntur, & litanix recitarentur, orauit: tum vt solitæ preces commendandis morientium animis adiiicerentur: quo facto terror omnis, atq; horror euauit. Vnde insolitus motus, & grauis ea perturbatio an ex horribili quapiam specie, cuiusmodi sanctis quoque viris Satan consuevit obiiicere; an ex naturali aliquo concussu labascentis terrestris domus coorta sit, Patres, qui cetera notauere non prodiderunt. Postridie diuinissimam Eucharistiam, quam ipsemet postulauerat, per se præfatus solennia verba, indignum se profitentis, mirabili prorsus pietate suscepit: perseueransq; deinde in complexu Domini sui gratiis agēdis, & precibus offerendis, magnopere lætatus est cum cognouit ex P. Rectore Socios quoq; Collegij pro eo precibus

Dd

bus

bus omnes insistere. A meridie Præposito sancti Nicolai Sebastiano Veronio satis multa dixit, verum inter mortuis iam vocibus, nec satis in verba formatis; solum intelligebatur, Ecclesiam illi urbemque Friburgensem impense commendari. Hoc nempe indefatigabilem Dei operarium, constantemq; Prædicatorem decebat, ut ante vita deficeretur, quam publicæ utilitatis curam deponeret: & supremam vocolæ morientis auram in cohortatione consumeret. Etenim subinde Præposito eidem, & aliis quibusdam, qui piè flagitabāt, bene precatus, vix quicquā præterea locutus est. Solum, si quis admoueret aurem, cum oculis, ac manibus instar sancti Martini, in cælum esset intentus, audiebatur secum immurmurans, Cupio dissolui, & esse cum Christo. Et ex libello manuscripto, in quem selectas preces contulerat, lectitare cœpit preces de felici obitu. Nec post multo oculos in conclavis ianuam defixit, hilariorq; iucundo, & amabili vultu, eodem digitum intendens. Non videtis, inquit, non videtis? Nihil circumstantes viderunt. Nulli tamen dubium fuit, quin diuina ei species aliqua oblata esset. Adhibita deinde suprema vñctio, cum Pater

nun-

Sanctissime
moritur,